No. 74. 1841.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS-BLAD.

Dingsdag 22 Junij

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18den Junij.

Men verzekert dat de koning zich binnen kort naar het kasteel van Eu zal begeven om er eenigen tijd te verblijven; ook zegt de *Moniteur Parisien* dat hij op het kasteel Bizy, nabij Vernon in het departement Eure verwacht wordt. Van hoogstdeszelfs reis naar de zuidelijke departementen hoort men echter niet meer spreken.

— De pairs hebben gisteren de discussien over het budget van uitgaven voor 1842 aangevangen. De heer *Dubouchage* is de eenige geweest die bij de algemeene beraadslaging het woord heeft gevoerd, trachtende te betogen dat de tegenwoordige ongunstige finantiele toestand niet het gevolg was van de maatregelen door het vorig kabinet genomen, maar het werk van het gouvernement zelf, of liever van de julij-revolutie en harer gevolgen. De begrooting der departementen van justitie, van buiten- en binnenlandsche zaken, van koophandel en openbaar onderwijs zijn daarop genoegzaam zonder discussie aangenomen. De begrooting voor oorlog heeft daarentegen langer opgehouden. De generaal *Tirlet* beklaagde zich over het verdedigingsstelsel aan de kusten en langs de grenzen. Het eerste was ontoereikend; in plaats van 3000 stukken geschut die er voor de behoorlijke kustverdediging noodig waren, had men er slechts 1000, terwijl men thans bij den spoed en de vaart door den stoom te weeg gebragt, dubbel op dit punt opmerkzaam moest zijn; daarentegen had men een groot getal kleine vestingen aan de landzijde, die nutteloos waren, in geen onderling verband stonden en den indringenden vijand geenszins zouden tegenhouden. De generaal *Cubières* voerde het woord, om de daarstelling der nieuwe regimenten, met welke het vorig kabinet de kaders van het leger vermeerderd heeft, te verdedigen. De commissie der pairs had zich, even als die der afgevaardigden, tegen de aanneming van die bepaling verklaard, doch ook hier werd dezelve na nog eenige discussie behouden. Bij de beraadslaging van het hoofdstuk over Algiers heeft de baron *Mounier* zich sterk beklaagd over de toenemende kosten dezer kolonie en het steeds grooter wordend leger aldaar. Men hoorde gedurig van nieuwe expeditien die niets anders te weeg bragten dan het telkens aanvragen van nieuwe buitengewone crediten en grootsche bulletins, waarin men las dat zich meer officieren onderscheiden hadden, dan in de veldslagen van Austerlitz of Wagram. Hij beklaagde zich vervolgens ernstig over de wreedaardige en onmenschelijke wijs waarop de oorlog gevoerd werd, die aan vroegere barbaarsche tijden deed denken; de Arabieren hadden van de Franschen de organisatie van geregelde troepen ontleend; de Franschen daarentegen van hunne vijanden, de *razzias* of de verwoesting en vernieling van geheele streken. Die verdelgings-togten mogten meer of min noodzakelijk zijn, maar het was een slecht stelsel, zich nu ginds, dan herwaarts te rigten, en alles te vernielen; zulke barbaarsche zegeteekenen moesten een fransch leger niet onteeren. — De maarschalk *Soult* gaf in antwoord op deze klagten de verzekering, dat hij strenge bevelen gegeven had om een geregeld stelsel van oorlog in Afrika in te voeren, en tot wering van misbruiken die de menschheid onteeren. Naar hij verzekerde had *Abd-el-Kader* bevolen, dat hem voortaan niet meer de hoofden der verslagenen zouden worden gebragt, en een prijs op het aanbrengen van gevangenen gesteld; de vernieling der vaste punten van den vijand mogt overigens noodlottig zijn, maar zulks was eene noodzakelijkheid van den oorlog. — Na deze woordenwisseling werd ook het hoofdstuk van Algiers aangenomen.

— Men verzekert, dat hetgeen er nu weder in den laatsten tijd over het Oostersche vraagstuk is voorgevallen, de bekleeding van den heer *de St. Aulaire* met het gezantschap te Londen, doet achterwege blijven. Het schijnt, dat de goede overeenstemming tusschen de kabinetten van Parijs en Londen nog niet hersteld of andermaal geschokt is. Welligt wacht de heer *Guizot* de optreding van sir *Robert Peel* af, om zich weder meer aan Engeland aan te sluiten, en het geknakte verbond te herstellen. Onze revolutionaire bladen beschuldigen steeds Rusland en Engeland van allerlei kunstenarijen in het Oosten.

— De berigten uit Madrid tot den 10den Junij houden niet veel van bijzonder belang. De Sacraments-dag was er met bijzonderen luister gevierd. Bij de processie blonk de Regent *Espartero* door zijne rijk met goud geborduurde kleedij en zijne menigvuldige ridderorders, waaronder men die van het guldenvlies opmerkte, boven allen uit. Na den terugkeer heeft hij aan eene arme vrouw, die wegens eene misdaad ter dood was veroordeeld, gratie verleend. Men verwachtte, dat de beraadslaging in de Cortes over de voogdijschap der jonge Koningin den 13den of 14den een aanvang zou nemen. De Koningin-weduwe schijnt tot nu toe van hare betrekking als voogdesse niet onvoorwaardelijk afstand te hebben gedaan.

— De pastoor van Villacastin is, omdat hij de jongste allocutie van den Paus wegens de kerkelijke aangelegenheden in Spanje van den kansel heeft voorgelezen, door den gewonen regter tot eene zesjarige verbanning naar de Balearische eilanden veroordeeld.

— Ter beurze van heden (18 Junij) waren genoteerd: 5 pCt. 114,40; 3 pCt. 76,45; Nap. r. 102; Sp. Ardoins 23 drie achtste; Rom. L. 101⅞.

Van den 19den. — De pairs hebben gisteren het gezamenlijk budget van uitgaven voor 1842, met 95 tegen 18 stemmen aangenomen; het bedrag van de kosten van oorlog komt daarin voor eene som voor van ruim 325 millioenen. Alvorens tot de stemming over te gaan, hebben de heeren *Barthelemy* en *Laplagne-Barris* de ministers van oorlog en marine onderhouden, over de mogelijkheid om de kosten van beide departementen te verminderen en tot een vast cijfer terug te brengen, waardoor het verbroken evenwigt tusschen de ontvangsten en uitgaven ten gevolge van de gebeurtenissen in het vorig jaar, weder hersteld werd. De maarschalk *Soult* heeft in beantwoording op de gedane vragen, als een maatregel van algemeene bezuiniging de verbindtenis vernieuwd, om het leger tegen den eersten Januarij aanstaande, met 60,000 man te verminderen; op de als middel van bezuiniging in het bijzonder gedane aanduiding van de opheffing der nieuw gevormde kaders, heeft de maarschalk echter een ontwijkend antwoord gegeven.

— De koning is heden op de Tuilerien gekomen en heeft een raad van ministers gepresideerd die twee uren geduurd heeft.

— Men verzekert dat er dit jaar nabij Luneville een kamp van 24 eskadrons huzaren zal worden gevormd.

— Berigten uit Madrid tot den 12den melden, dat een geneesheer der koningin, tevens senateur, in den senaat zeer geruststellende verzekeringen aangaande den gezondheidstoestand der jeugdige vorstin gegeven had. — Het handelhuis *Safont* had eindelijk bewilligd om aan het gouvernement het voorschot van eenige millioenen realen te doen.

— Ter beurze van heden (19 *Junij*) waren genoteerd: 5 pCt. 114,70; 3 pCt. 76,65; Nap. r. 102,25; Spanje 23⅝; Rom. L. 102.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 17den Junij.

De Nederlandsche gezant bij den Bondsdag, graaf *von Grunne*, zal zich in het begin der volgende week naar zijne landgoederen in de Rheingau begeven, en heeft, nardien hij uit de Staatsdienst treedt, zijne woning hier reeds opgezegd. Men noemt den [illegible] *Fabricius* als zijn opvolger.

— Men beschouwt hier de bewering van eenige Fransche [illegible], alsof Engeland en Rusland de ontlasten in Turkije aangestookt [illegible] daardoor eene deeling van dat land te bewerken, voor [illegible] ongegrond. Men meent, dat een en ander zou strijden met [illegible] rust en vrede, die bij alle groote Mogendheden [illegible] bestaat. Men houdt het overigens voor [illegible] de Oostersche

[library stamp, partly legible: ...NOOM ...]

twistpunten geene ernstige bezwaren meer opleveren, en *dat het einde der Londensche Conferentie op handen is.*

— Uit Napels wordt aan de *Allgemeine Zeitung* geschreven:

» Ons regeringsblad behelst de officiele bekendmaking, dat Z. H. de Paus, op speciaal verzoek van den Koning, in aanmerking nemende de menigvuldige wonderen, die de Aartsengel *Michaël* in den laatsten tijd in het Koningrijk Napels verrigt had, bevolen heeft, deszelfs naamdag voortaan in het geheele Koningrijk als eenen hoofd-feestdag te vieren, en als zoodanig in den kalender aan te teekenen."

» Z. M. de Koning is, na een verblijf van verscheiden maanden te Caserta, eergisteren in deze hoofdstad teruggekeerd."

— Van de Turksche grenzen wordt onder dagteekening van den 6 Junij geschreven:

» Niet alleen de Pacha van Nissa, maar ook die van Widdin en de stadhouder van Bosnie maken toebereidselen, welke voedsel geven aan de vrees, dat men vijandelijkheden tegen Servie beoogt. De Servische minister van buitenlandsche zaken heeft zich daardoor bewogen gevonden eene circulaire nota aan de vreemde consuls uit te vaardigen, waarin hij de door den Pacha van Nissa onbewimpeld uitgesproken beschuldiging, als of Servie de onlusten in Bulgarije begunstigd had, stellig logenstraft en de aandacht der consuls op de oorlogstoerustingen der naburige Pacha 's vestigt. Met name wordt daarin gezegd, dat de Pacha van Bosnie eene algemeene wapening van alle ingezetenen van dat gewest, zoo wel Turken als Christenen bevolen en de Spahis bijeengeroepen had, met last om zich van wapenen en krijgsbehoeften te voorzien en zich gereed te houden om op den eersten wenk marschvaardig te zijn; alsmede dat de Pacha van Widdin soortelijke oogmerken ten aanzien van Servie aan den dag gelegd had, onder anderen ook door alle Turken van zijn Pachalik, die zich wegens handelszaken in Servie bevonden, terug te roepen." Over het geheel worden er, aan de grenzen der Turksche Pachaliks zeer gestrenge maatregelen genomen en alle reizigers aan een naauwkeurig onderzoek onderworpen, of zij ook wapenen, of buskruid, vuursteenen en dergelijke bij zich hebben.

» Onze berigten uit de Turksche hoofdstad spreken van eenen in Mesopotamie uitgebarsten opstand, die van een zeer bedenkelijken aard zoude wezen; ook in het aan Diarbekir grenzende Pachalik Orfa moet de bevolking eene poging gedaan hebben, om zich aan de heerschappij der Porte te onttrekken. In die beide gewesten staan de Christenen aan de vreeslijkste vervolgingen bloot. De nieuwe stadhouder van Diarbekir, *Zekeria*-Pacha, die tegen de opstandelingen te velde zou trekken, is nog in Konstantinopel, waar hij tot hiertoe vergeefsche pogingen gedaan heeft om de ter uitvoering van den hem opgedragen last vereischte troepen te verkrijgen, hoewel hij slechts 10,000 man verlangt. Maar de Porte maakt, uit hoofde van de voortdurende dubbelzinnige houding van *Mehemed*-Ali, en wegens den staat van onrust waarin Syrie verkeert, zwarigheid om eene zoo aanzienlijke legerafdeeling uit laatstgenoemd gewest te laten wegtrekken."

ENGELAND.

LONDEN, den 19den Junij.

De zittingen der beide parlementshuizen duren nog voort, maar de algemeene aandacht is meer bepaald op de aanstaande verkiezingen gevestigd; ook zijn de wetten die in de beide huizen nog worden afgehandeld, meest allen van ondergeschikt of plaatselijk belang, en worden telkens slechts met een klein getal leden aangenomen, daar de overige zich naar de graafschappen begeven hebben, om hunne herkiezingen door de gewone hier te lande in zwang zijnde middelen te bevorderen. In de city zal de keus ditmaal zeer beteekenend zijn, vermits de minister *Russell* zich daar als kandidaat heeft voorgedaan, waarschijnlijk in de hoop dat zijne jongste voorstellen nopens de vermindering van de invoerregten van koloniale waren, den handelsstand gunstig voor hem zal stemmen; de tegenpartij meent [illegible] in de graafschappen, waar de groote grondbezitters [illegible] weinig aanhangers van het vorig ministerie, of de whigs, eene herkeuze zullen hebben, en naar hare meening zou zij in het nieuwe parlement eene meerderheid van omtrent 30 leden tellen; de *Times* spreekt zelfs van 60. Door de strijdige elementen en de in den partijgeest gestelde opgaven valt het echter hoogst moeijelijk vooraf eene berekening aangaande den uitslag der aanstaande verkiezingen te geven. In Ierland reist thans *O'Connell* rond, om daar de gemoederen tot verkiezingen in den geest van het ministerie *Melbourne* te stemmen.

— De weinige zekerheid, die er voor het bestaan van het ministerie *Melbourne* aanwezig is, oefent op sommige regeringszaken eenen verderfelijken invloed uit. Zoo heeft dat bestuur verklaard, het thans niet over zich te durven nemen, om tot de ratificatie van het met de Hanze-steden gesloten handels-verdrag de noodige stappen te doen.

— De Hertog van *Wellington* heeft den 18den Junij, naar zijne jaarlijksche gewoonte, den verjaardag van de overwinning bij Waterloo door een prachtig gastmaal te zijnen huize te Londen gevierd. Al het zilverwerk, dat hij aan de erkentelijkheid der Engelsche natie of van vreemde Vorsten voor zijne bewezene diensten te danken heeft, was daarbij ten toon gesteld. Het beroemde Achilles-Schild blonk weder boven alles uit. De gasten bestonden uitsluitend uit Engelsche hoofd-officieren, die met den hertog voor 26 jaren in de velden van Waterloo gestreden hebben. Alleen de Hertog *van Cambridge* en de Napelsche gezant *de Castelcicala* zaten mede aan, zonder tot de strijders behoord te hebben.

— Ter beurze van gisteren waren genoteerd: 3 pCt. geć. 89⅝, ¼; Ned. 2½ pCt. 52¼, ½; Id. 5 pCt. 99¾, 100; Spanje 21¾, 22; Portugal 19⅝, ⅞.

BELGIE.

BRUSSEL, den 20den Junij.

De heer *Falck*, Nederlandsch gezant alhier, is van Maastricht, werwaarts hij zich begeven had, om zijne opwachting bij Z. M. Koning *Willem II* te maken, en Hoogstdeszelfs bevelen te ontvangen in deze residentie teruggekeerd.

— Door de permanente deputatie van Braband is aan den senaat der Leuvensche hoogeschool een schrijven gerigt, houdende, dat in Holland bij voortduring aan jonge lieden, die in Holland studeren, geschonken worden studie-beurzen, die aan de oude Leuvensche collegiën behooren, terwijl zij geweigerd worden aan de Hollanders, die ze verlangen, om te Leuven zelfs te gaan studeren. De senaat wordt mitsdien uitgenoodigd om voortaan geene beurzen meer uit te betalen aan jonge lieden, die, strijdig met den wil der stichters, in Holland studeren.

— Men weet dat de stallen van het paleis van den Prins *van Oranje* alhier ingerigt zullen worden tot eenen bazar. Het gebouw zelfs is thans insgelijks verhuurd aan eene maatschappij, die er een prachtig cassino wil stichten, doch waarbij zij gaarne eene speelzaal zou willen voegen. Zij biedt voor dit voorregt 21,000 franken jaarlijks aan de stads armen. Men twijfelt echter zeer, of ons stedelijk bestuur de hand zal willen leenen aan de daarstelling eener zoo verderfelijke inrigting, waarvoor onze hoofdstad tot heden is behoed gebleven.

— In den nacht van den 14 op 15 is de fraaije toren van Kemseke, in Oostvlaanderen, door het onweder getroffen en in brand geraakt. De toren is grootendeels vernield, de klokken zijn gesmolten, en ook de kerk is zwaar beschadigd.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 21sten Junij.

De *Staats-Courant* behelst heden de wet van 29 Mei 1841, betrekkelijk de onteigening ten algemeenen nutte.

Bij besluit van den 9den dezer, nº. 82, is door Zijne Majesteit benoemd tot lid van het collegie van curatoren der Hoogeschool te Leyden, de heer mr. *L. C. Luzac*, staatsraad in buitengewone dienst, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en tot lid van het collegie van curatoren der Hoogeschool te Utrecht, de heer mr. *J. K.* baron *van Goltstein*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

— Omtrent het verder verblijf van Z. M. te Maastricht, wordt van daar gemeld, dat Hoogstdezelve Donderdag morgen naar Kerkrade vertrokken zijnde, aldaar met de grootste belangstelling de steenkolenmijnen heeft bezocht, een ontbijt aangenomen en zich vervolgens naar Rolduc begeven. Aan het seminarium aldaar, is Z. M. door de geestelijkheid, de hoogleeraren en 350 kweekelingen ontvangen; vervolgens heeft de Koning het seminarium en de bijzonderheden, alsmede de kerk bezigtigd. Hier heeft men den Koning het graf van een' zijner voorzaten doen opmerken. Z. M. heeft de herstelling daarvan bevolen. Van Rolduc is Z. M. over Heerlen naar Sittard vertrokken. Hier had een ongeval plaats, hetwelk verschrikkelijke gevolgen had kunnen na zich slepen. De paarden van een der rijtuigen, tot het gevolg des Konings behoorende, en waarin de heeren [illegible] gouverneur des hertogdoms, de generaal *Des Tombes*, [illegible] districts-commissaris en de bevelhebber der marechaussee gezeten waren, waren door de vreugdekreeten en door het gedruisch van geweerschoten zoo verschrikt, dat zij aan het hollen geraakt zijn en het rijtuig in eene vrij diepe sloot geworpen hebben. De generaal *Des Tombes* lag geheel onder water, de heeren *Gericke* en *Hoppenbrouwers* waren tot aan den hals in hetzelve. De Koning, die eenige oogenblikken na het voorval, op deze plaats aankwam, ijlde terstond door eene hegge henen, ter hulpe, doch alle gevaar was gelukkig geweken. De heeren waren er met den schrik afgekomen en maakten gebruik van de kleedingen, die hun van alle zijden aangeboden werden.

Z. M. heeft vervolgens zijne reis naar Sittard voortgezet. Het stedelijk bestuur heeft den Koning het belang doen kennen, dat er voor die stad in een' nieuwen weg gelegen zij. Z. M. heeft beloofd, deze gewigtige zaak zonder uitstel op nieuw te zullen onderzoeken.

Van Sittard terugkeerende, heeft Z. M. zich lang te Weert, een gehucht nabij Meerssen, opgehouden, om er de schoone fabrijk van werktuigkundig- en ander papier, die de heeren *Tielen* en *Schrammen* er oprigten, te beschouwen. Eene prachtige tent was aldaar opgerigt, om er Z. M. te ontvangen, waar Hoogstdenzelven ververschingen werden aangeboden, die met welgevallen werden aangenomen.

Des avonds ten 8 ure is Z. M. te Maastricht teruggekeerd. Een maaltijd van 30 à 40 converts wachtte Z. M. in het hôtel van het provinciaal gouvernement.

Vrijdag, 18 Junij, was Z. M., vergezeld van de eerewacht, naar Vaels vertrokken. Men verzekert, dat die reis voornamelijk ten oogmerk heeft, het bezoek van een bedelaarsgesticht in die gemeente. Des avonds zou er in het park van Maastricht eene luisterrijke verlichting plaats hebben, en zou ook de stad wederom worden geillumineerd.

Zaturdag zou, naar men verzekerde, de Koning vroegtijdig Maastricht verlaten, om zich over Aken en Trier naar Luxemburg te begeven.

Op de, den 16 dezer, door Z. M. te Maastricht gehoudene audientie, is er aan Hoogstdenzelven een adres van verscheidene ingezetenen dier stad aangeboden, waarin het Hertogdom wordt voorgesteld als verkeerende in eenen kwijnenden toestand, ten gevolge van de staatkundige gebeurtenissen der laatste jaren, en waarin met aandrang maatregelen verzocht worden, tot opbeuring van den vervallen handel en nijverheid. Alle middelen, die hiertoe zouden strekken, worden opgenoemd; eene handelsovereenkomst met Belgie; een betere weg naar Holland; een ijzeren weg van de Maas naar den Rijn; eene herziening der algemeene wet van 1822. Verder wordt in dit adres verzocht: vermindering der belastingen; invoering van provinciale Staten; opruiming van de in der tijd aan de poorten vervaardigde versterkte wachthuizen; meer gelijkmatige verdeeling der openbare ambten onder de ingezetenen van verschillende godsdienstige ingezetenen.

Na de voorlezing van dit adres, zou Z. M. daarop geantwoord hebben: dat Hij volkomen de behoefte gevoelde, dat er voor den Limburgschen handel uitwegen wierden geopend, en dat wel door een verdrag met Belgie, maar dat er nog tijd zou gevorderd worden, vóór dat Nederland zich deswege met hetzelve zou kunnen verstaan; en dat wat aangaat eene betere verdeeling der ambten, Z. M. zulks niet alleen voor noodzakelijk hield en als vrijzinnig beschouwde, maar dat het zelfs regtvaardig was daarop acht te slaan.

— Heden verlaten HH. KK. HH. de Prins en Prinses *van Oranje* 's Gravenhage, om voor eenige dagen de baden te Ems te gaan gebruiken.

— Z. K. H. Prins *Alexander* is tusschen Vrijdag en Zaturdag nacht, van het Loo komende, door Nijmegen gereisd, om zich naar Aken te begeven, waarschijnlijk ter ontmoeting van Z. M. den Koning, ten einde met Hoogstdenzelven naar Luxemburg te reizen.

— Te Groningen houdt men zich bezig met het oprigten van eene eerewacht, om dienst te doen bij gelegenheid van Zr. Ms. komst aldaar, zijnde het bevel opgedragen aan Jhr. Mr. *J. Hora Siccama van de Harkstede.*

— Den 17den is van Vlissingen ter kruistogt naar zee gezeild, het aldaar ter reede liggende eskader, bestaande uit Zr. Ms. fregat *de Rijn*, kommandant Z. K. H. Prins *Hendrik*; fregat *Palembang*, kommandant *H. Rietveld*; korvet *Juno*, kommandant *A. Klein*; brik *de Zwaluw*, kommandant *W. Enslie*; en de stoomboot *de Hekla*, kommandant *J. F. A. Coertzen.*

— De Utrechtsche courant behelst het volgende, reeds meermalen verbreide gerucht:

» Uit 's Hage vernemen wij, dat de directeur-generaal van oorlog, de heer *Eistj*, als gouverneur-generaal naar Java zal vertrekken, en dat alsdan in zijne plaats als directeur-generaal van oorlog zal benoemd worden de generaal-majoor *Nepveu*, die thans met eene buitengewone zending naar Petersburg is. [illegible] zou een' koerier naar Petersburg zijn gezonden, om zijne terugkomst te bespoedigen. De keus van Z. M. in die benoeming zal voor het leger zeer aangenaam en hoogst gelukkig zijn."

De *Groninger Courant* van den 18den dezer, behelst een beschouwend overzigt der verzameling van schilderijen van levende meesters, op de Tentoonstelling te Groningen, van wege het genootschap *Pictura* aangelegd; aldaar ingezonden. Met genoegen vinden wij daarin aangaande een stuk van onzen verdienstelijken stadgenoot, den heer *Schouman*, de vader, het volgende vermeld:

De met roem bekende *Nestor* in 't vak van zeeschilderen, de Hr. *Schouman*, levert in zijne » woelende zee" (n°. 178) het voldingend bewijs, dat hij het penseel hoe langer zoo meer op eene meesterlijke wijs hanteert, en vooral in den laatsten tijd met reuzenschreden vooruitgaat; de dunheid en gang van het water zijn bewonderenswaardig."

Het hier bedoelde stuk is, naar wij vernemen, door een liefhebber gekocht, even als het geval is met een ander stuk van den heer *Schouman*, » een gezigt aan de Kaap voorstellende", dat op de 's Gravenhaagsche tentoonstelling dit jaar is ingezonden; terwijl de onvermoeide, nog met jeugdige kracht en kunstijver werkzame, meer dan zeventigjarige grijsaard thans weder een derde en uitstekend fraai geschilderd stuk naar de Tentoonstelling, die eerstdaags te Gent zal geopend worden, ingezonden heeft „ voorstellende » een gezigt op de Simonsbaai, nabij de Kaap de Goede Hoop."

De *Mercure* van Quebec deelt eenige nadere bijzonderheden mede over het verongelukken van de brik *Minstrel* op de klippen van Red Island aan de kust van Terre Neuve. 156 personen bevonden zich aan boord, waarvan 144 landverhuizers naar Kanada bestemd. Van deze 156 personen hebben er slechts acht het leven afgebragt, te weten vier man van de equipagie en vier passagiers. Het vaartuig was door eene zware zee tegen de klippen aangeslagen; 100 passagiers sprongen terstond in de groote boot, maar eer zij den tijd hadden om de touwen los te maken, waarmede de boot aan het schip gehecht was, was dit, laatste naar de diepte gezonken, met zich medesleepende al de ongelukkigen die met de boot hadden trachten te ontkomen, en de overige veertig die nog aan boord waren. De acht overige personen die de schipbreuk ontkomen zijn, hadden zich in de kleine boot geworpen, welke achter aan het schip hing, en gelukkig, voor hen brak het touw. Zij bereikten zonder verder ongeluk White Island.

Hetzelfde blad vermeldt nog een verschrikkelijke voorval dat in de stad Quebec heeft plaats gehad. Een aanzienlijk gedeelte gronds namelijk, van ongeveer 250 voeten grootte, had zich van de citadel van kaap Diamant losgescheurd, en onder de geweldig groote neerstortende stukken rots acht huizen in Champlain-street met al derzelver bewoners bedolven. De neerstorting was zoo plotseling geweest dat geen der ongelukkige lieden die zich in die woningen bevonden, het had kunnen ontkomen. Een schildwacht die op eenige passen afstands op post stond, had bespeurd dat de rots zich van het overige gedeelte begon af te scheiden, maar voor dat hij eenige waarschuwing had kunnen geven, was de gansche massa reeds naar beneden gestort en had het geheele terrein tot aan den muur van het douane-gebouw overdekt. De neergevallen rotsstukken zijn zoo groot en in zoo groote hoeveelheid, dat de opruiming eerst zeer langzaam zal kunnen plaats hebben. Het geheele garnizoen is aan het werk gesteld om de slagtoffers van onder de neergevallen rots te redden en in den namiddag had men reeds vijf personen gevonden, die echter vreeslijk gekwetst waren. Door den nacht heeft men den arbeid moeten staken, maar den volgenden morgen is men met nieuwen ijver weder begonnen. Reeds waren dertig lijken onder het puin der huizen weggehaald. Verscheidene lieden van den omtrek vermeenden kort na het ongeluk een schok van aardbeving te hebben gehoord.

DE PROVINCIE ALGIERS.

(*Vervolg van N°. 72*).

Dit voorbeeld is zeer leerrijk en verdient wel te worden overdacht. *Desaix* had zijn geschut, zijne voertuigen, artillerie en equipagien niet vergeten; hij had van de weinige middelen die hem het land aanbood, alles medegevoerd wat den soldaat tot verligting kon strekken, en het groot getal ezels had hem niet afgeschrikt.

Zie hier nog een later en opmerkelijker voorbeeld.

In den schoonen veldtogt van Klein-Azie, in 1828—29 door den generaal *Paskewitsch* gemaakt, waarbij Rusland eene aanzienlijke provincie won, die hetzelve de poorten van Armenie opende, van waar de Russische troepen eenmaal zullen voortrukken om het overschot van het Ottomannische rijk te bemagtigen, had de generaal *Paskewitsch* te bestrijden: 1°. de geregelde turksche troepen; 2°. de bergbewoners Lazes, Adjars, en andere talrijke, krijgszochtige volksstammen, die sedert eeuwen denzelfden krijgsgeest blijven behouden, volksstammen die met de Kabijlen kunnen vergeleken worden, en die, even als deze, nimmer volkomen zijn ten onderen gebragt, schoon zij zich met de Turken verbroederd hebben; 3°. de ongeregelde ruiterij der Karapakaks, der Turkomanen en Kurden, wier herderlijke en nomadische zeden overeenkomen met die der Arabische [illegible] ook al [illegible] als de verdediging, [illegible] zijn dan die onzer Algerische vijanden.

Het land dat de russische generaal door moest trekken om in Klein-Azie te komen, was eene der bergachtigste streken van de wereld. De wegen waren onbruikbaar voor de voertuigen, wegens de diepe holle wegen en de stortvloeden door eeuwigdurende sneeuwvelden gevoed. Het gebied 't welk gezegde generaal moest veroveren was zeer uitgestrekt, de punten die hij bezetten wilde, door er garnizoen in achter te laten, waren kleine steden, welker inwoners besloten schenen zich te verdedigen; zij waren, naar Turksche manier, versterkt door een kasteel, eene omwalling, en met eene vrij talrijke artillerie gewapend. Het turksche leger werd op eene sterkte geschat van: 1°. 20,000 man geregelde troepen; 2°. eene vrij talrijke, maar slecht bespannen artillerie; 3°. ongeveer 20,000 ruiters, waaronder eenige geregelde regimenten; 4°. de ligting in massa van alle Muzelmannen nabij het tooneel van den oorlog woonachtig. Daarenboven waren de hinderpalen groot. Het gebergte van Algerie, met uitzondering van de Jurjura, is niet zeer hoog, in vergelijking van den Ararat, en de bergketenen die dezen hoogen berg omgeven. De holle wegen van Algerie leveren voorzeker groote moeijelijkheden op, maar zou dan het vernuft der Franschen niet kunnen zegevieren over 't geen dat der Russen is te boven gekomen?

Het russisch legerkorps was volgenderwijs zamengesteld:

3	brigaden	infanterie	8,561	strijders
3	—	kavallerie	3,346	ruiters
1	—	artillerie	66	veldstukken
			12	belegeringsstukken
			78	stukken

Men ziet uit deze opgaaf, dat de verhouding der russische kavallerie tegen de infanterie veel grooter is dan die der onze in Afrika, en *met der daad is het de kavallerie, die ons* [illegible].

Dit te kort is de oorzaak geweest van vele nutteloos gedane kosten. Men zal toch eindelijk wel moeten gaan begrijpen, dat de vlakte van Metidja niet dan door eene talrijke geregelde en ongeregelde kavallerie kan worden bewaakt: het gemis van dit wapen heeft alle onze pogingen doen mislukken.

Paskewitsch had veel artillerie en met regt. Deze geeft overal en altijd een groot overwigt; deze maakt een einde aan die schermutselingen, waarin zoovele soldaten gekwetst worden en dan tot wezenlijk bezwaar strekken.

Het verdient opgemerkt te worden dat de russische generaal onder deze 66 veldstukken slechts 6 berghouwitsers had. Dit geschut is slechts voor zekere plaatselijke gesteldheden geschikt; maar wat eigenlijk in het gevecht eene moorddadige werking doet, is het kartetsschot, en ongelukkigerwijs kunnen de houwitsers de kartetsen niet werpen, zonder gevaar voor hunne eigene affuiten.

De Russen trokken met levensmiddelen voor veertig dagen te velde; dezelve werden op 1700 voertuigen, *arabas* genoemd, vervoerd, en door 2,250 lastdieren voortgetrokken. Ieder voertuig was met twee ossen bespannen. De *arabas*, buigzame voertuigen van een naauw spoor, kunnen ieder ongeveer een gewigt van 400 kilogr. bevatten. Zij zijn, ledig zijnde, ook bijzonder geschikt voor het vervoer van gekwetsten en zieken; zij kosten weinig en kunnen dus ligtelijk achtergelaten worden als men er zich toe genoodzaakt zag; 70 dier *arabas* waren alleen bestemd voor de zieke en verzwakte soldaten alsmede voor de geneesmiddelen. Voor de levensmiddelen rekende men:

8,000	zakken	beschuit
6,600	—	havergort
2,600	—	gerst
27,000	liters	jenever
2,600	stuks	vee

De Russen zijn gewoon aan het afleggen van groote afstanden, zij dragen kleine bijlen, om hunne voertuigen te herstellen, en hebben groote zorg voor hunne paarden en ander vee.

Men zou dezelfde resultaten bij ons kunnen verkrijgen, wanneer men zich de moeite gaf om onze troepen behoorlijk te onderrigten en onder het noodige toezigt te houden. Een klein model dier *arabas* kon in Afrika ingevoerd worden, of liever, men kon er met weinig kosten een dergelijk soort van voertuig aanmaken. Het gouvernement maakt gebruik van zware wagens die goed op steenwegen zijn; bij den minsten regen zakken zij in den bodem, en zijn door geen inspanningen meer uit het slik op te halen.

Er zijn in Afrika eene menigte Duitschers en Spanjaarden, die blijde zouden zijn voertuigen met ossen bespannen te bestieren. De marsch gaat langzaam voort, maar daar de voertuigen voor den soldaat de arke des behouds zijn, zullen zij dezelve altijd gaarne inwachten. (*Het vervolg en slot hierna*).

PROGRAMMA.

HET BESTUUR DER AKADEMIE VAN BEELDENDE KUNSTEN, BOUW-, TOEGEPASTE WERKTUIG- EN ZEEVAARTKUNDE, onder den naam MINERVA, te *Groningen*, heeft, in deszelfs Vergadering van den 25 Maart 1841, ingevolge art. 59 van de Wet dier Akademie, besloten, onder opgave van de daarbij vermelde onderwerpen, aan de binnenlandsche Kunstoefenaars uit te loven de navolgende Prijzen:

1. In het vak der SCHILDERKUNST: voor de best geoordeeld wordende Schilderij, geheel afgewerkt, hoog 62, breed 52 Nederl. Duimen, voorstellende: *eene Dame, in wit satijn gekleed, bezig met borduren, zittende links van den aanschouwer, ter zijde van eene ronde, met een rood kleed overdekte tafel, achter welke tafel een Heer zit eene courant te lezen, in eene moderne kamer, met verdere stoffaadje; zullende het licht van de regterzijde des aanschouwers moeten invallen;* — een Getuigschrift en vijftien Vijfguldenstukken.
2. In het vak der TEEKENKUNST: voor de best gekeurde Teekening in kleuren, behoorlijk afgewerkt, hoog 40, breed 32 Nederl. Duimen, voorstellende: *een Bloemstuk, bestaande in een bouquet, te zamengesteld uit drie opene roode rozen, twee ten deele opene en drie nog geslotene roode rozenknopjes, met twee witte leliën, en verdere bloemen naar verkiezing, geplaatst in een bierglas met water, staande op een voetstuk van zwart marmer;* — een Getuigschrift en vijf Vijfguldenstukken.

Alles met herinnering aan de navolgende, omtrent de Prijsuitloving bestaande bepalingen:

1. De Stukken, met welke men naar de uitgeloofde Prijzen dingt, zullen vóór den eersten October 1841 ingezonden moeten zijn aan het gebouw der Akademie, in de Oude Kijk-in-'t Jatstraat, onder adres van den Secretaris van het Bestuur.

2. De ingezondene Stukken zullen moeten voorzien zijn van eene zinspreuk of een ander kennelijk merk, — welke zinspreuk of merk, door eene andere hand dan die van den Vervaardiger van het Stuk geschreven, ook gesteld zal moeten zijn op een verzegeld, bij het Stuk te voegen briefje, in hetwelk de naam en woonplaats van den Maker van het Stuk moeten vermeld staan; — dit naambriefje zal verzegeld moeten wezen met eenen duidelijken afdruk van een cachet in lak.

3. De *Teekening* wordt door de bekrooning de eigendom der Akademie; het bekroonde *Schilderstuk* blijft de eigendom van den Maker, onder verpligting evenwel, daarvan eene Teekening of volledige Schets in kleuren, ter zelfde grootte als het bekroonde Schilderstuk, en vóór de teruggave van het Stuk, aan de Akademie *kosteloos* te verschaffen.

4. De mededingers kunnen, des verkiezende, in het naambiljet den prijs bepalen, waarvoor zij het ingezonden Schilderstuk, in geval van bekrooning, in eigendom aan de Akademie willen afstaan; — zullende het Bestuur, na de prijsuitwijzing, aan den Bekroonde kenbaar maken, of het Stuk voor den bepaalden prijs, ten behoeve der Akademie, wordt overgenomen; — in welk geval de Schilder niet gehouden zal zijn, eene Teekening of Schets zijner Schilderij, invoege onder no. 3 bepaald, in te leveren.

5. Elk der niet bekroonde Schilderstukken of Teekeningen zal, met het daar bij behoorend, ongeopend Naambiljet, tegen overgave van de zinspreuk of het merk, daarop gesteld, met dezelfde hand geschreven, en van eenen afdruk van het cachet, waarmede het naambriefje is verzegeld, aan den vertooner terug gegeven worden. — Het terug vragen der onbekroonde Stukken zal moeten geschieden binnen den tijd van drie maanden, te rekenen van den dag af, dat de uitslag der beoordeeling zal zijn bekend gemaakt:

6. De uitreiking der uitgeloofde en behaalde Prijzen, aan de Bekroonden of derzelver Gevolmagtigden, zal plaats hebben in de jaarlijksche Vergadering der Leden van de Akademie, in de maand Januarij 1842.

Het Bestuur voornoemd:
Namens hetzelve,
Mr. A. MODDERMAN,
Secretaris

Bij vonnissen gewezen door de Arrondissements-Regtbank te Breda den 15den Junij 1841, zijn wegens krankzinnigheid onder Curatele gesteld volgens de Wet.

Benedictus de Laat, geboren en laatst woonachtig te Breda, en *Maria Anna Burny*, huisvrouw van *Rumoldus Michiels*, geboren te Namur, laatst mede woonachtig te Breda.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van Zaturdag ll. werden verhandeld: Ned. $2\frac{1}{2}$ pCt. $51\frac{1}{2}$, negen zest., $\frac{1}{2}$; dito 5 pCt. $99\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$; Kansbill. 24, drie zest., $\frac{1}{2}$; Syndik. $4\frac{1}{2}$ pCt. $89\frac{15}{16}$, $\frac{7}{8}$; Handelm. $162\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$; O. I. 5 pCt. 97; Ardoins 21 een zest., $20\frac{15}{16}$, 21; Amerika 5 pCt. $82\frac{1}{2}$.

NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ.

De DIRECTIE maakt, ingevolge het 94ste der Artikelen van Overeenkomst, bekend, dat door den *Raad*, in deszelfs Zitting van heden, in overeenstemming met de bepalingen van het 92ste en 9de der evengemelde Artikelen, is besloten tot de uitkeering van een *Divident* over het boekjaar 1840, ten bedrage van *vijf-en-zeventig Guldens* over elk aandeel, groot *f* 1000,—, staande op naam en verwittigt dien ten gevolge de Houders van *Aandeelen op naam*, dat, overeenkomstig den inhoud der bij die Aandeelen afgegevene nieuwe dividend-bewijzen, tot de betaling, tegen intrekking van het *zesde* derzelve, zal worden gevaceerd, bij de *Nederlandsche Bank te Amsterdam*, en wel te beginnen met *Maandag 2 Augustus aanstaande.*

AMSTERDAM, den 18 Junij 1841.

VAN DER HOUVEN, *President*,
KOOY, *Directeur fungd. Secretaris.*

Algemeene Nederlandsche Maatschappij,

TER BEGUNSTIGING VAN DE VOLKSVLIJT.

EERSTE DIRECTIE. PROVINCIE NOORD-BRABAND.

KANTOOR *ROZENDAAL.*

OPENBARE AANBESTEDING.

De ONTVANGER der Domeinen van de Algemeene Nederlandsche Maatschappij, ter Begunstiging van de Volksvlijt, te *Rozendaal*, zal, op Woensdag den 30 Junij 1841, des voormiddags ten 10 ure, ten overstaan van den Heere G. C. VAN BERGEN, openbaar Notaris, residerende te *Dinteloord*, ten Huize en Herberge van J. HERSELMAN, in het *Groot Schippershuis* aldaar, in het openbaar, doen den na te melden Aanbesteden:

Het doen van eenige VERNIEUWINGEN en HERSTELLINGEN aan *Dertien* BOUWHOEVEN, gelegen onder de Gemeente *Dinteloord*, toebehoorende aan welgemelde Maatschappij.

De Bestekken en Voorwaarden liggen ter lezing te *Bergen-op-Zoom*, bij A. DE BRUIN; te *Wouw*, bij WILLEMS; te *Steenbergen*, bij N. VAN MEEL; te *Dinteloord*, bij J. HERSELMAN; te *Willemstad*, bij VAN WEZEL; te *Fijnaart*, bij G. BURGERS; te *Gastel*, bij G. BLANKERS; te *Zevenbergen*, bij H. H. KLEERSNIJDER; te *Klundert*, bij SCHALIEKAMP; te *Etten*, bij M. OOMINCX; te *Leur*, bij VAN BECKHOVEN; te *Hoeven*, bij M. GOUVERNEUR; te *Oudenbosch*, bij DE WIJS; te *Kruisland*, bij VAN DOORNMAAL, te *Rozendaal*, bij A. KUYPERS en C. BUYZEN; en wijders ten Kantore van den Ontvanger voornoemd te *Rozendaal*; zullende voorts de noodige aanwijzing in loco worden gedaan op Maandag den 28 Junij 1841.

De Ontvanger voornoemd,
P. SIX.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.